

ÚSTAV NA VÝKON TRESTU ODŇATIA SLOBODY
NITRA - CHRENOVÁ
ROČNÍK XIX.
1 / 2021

CHRENOVSKÝ BABINEC

ČASOPIS ODSÚDENÝCH ŽIEN

Výstupný oddiel

Tak, a je to tu... hurá povedala som si, keď mi oznámili, že idem na výstupný oddiel. Je to super pocit, keď viete, že už je pomaličky koniec. Ten vytúžený, vysnívaný, verte

že aj preplakaný čas, ktorý som tu musela stráviť bez svojich blízkych, detí a všetkých, ktorých som zanechala vonku za bránou. Strávila som tu bez mesiaca, štyri roky.

Výstupný oddiel bol zriadený cca v septembri 2019 spolu s projektom „Šanca na návrat“. V preklade to znamená, šanca zaradiť sa späť do bežného života.

a ešte aby som nezabudla aj v kuchyni odšťavovač, mixér, sendvičovač, toustovač, proste ten „domáci základ“. Súčasťou nášho výstupného oddielu je aj terapeutická miestnosť, super špecializovaní pracovníci, ktorí nám vždy keď sme potrebovali pomohli v čomkoľvek.

Mávali sme sedenia, ktoré pozostávali z rôznych „modulov“. Tu sme sa veľa vecí naučili, niekedy aj zasmiali. Vyrozprávali sme svoje príbehy života s úsmevom, ale aj s plačom. Ja som si odniesla veľa rád, veľa poznatkov, ktoré mi vonku určite pomôžu a ktoré budem využívať na to, aby som mohla plnohodnotne žiť.

Týmto chcem poďakovať pracovníkom „Šance na návrat“ za čas, ktorý nám venovali, za prácu ktorú, odvedli. Dievčatá, má to zmysel, len záleží na vás akým smerom sa dáte. Ja som presvedčená, že idem tým správnym.

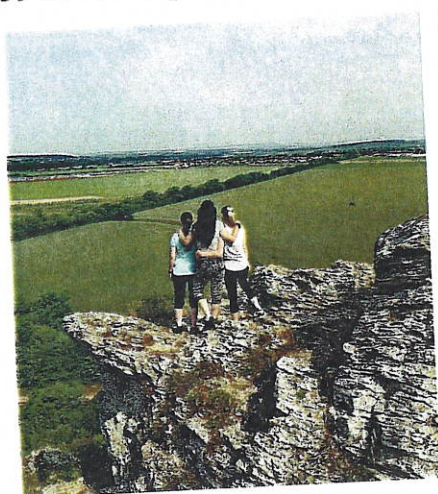

Tak sa držte nech vám čas rýchlo beží tak ako mne. ☺

Z.P.H.

Túra na Dražovský kostolík

V sobotu 12.6.2021 nás ráno privítalo na oblohe slniečko a postupne sa zo soboty po dlhšom čase vyvinul krásny teplý slnečný deň – ako stvorený na turistiku. Pani riaditeľka súhlasila s opustením ústavu pre osem odsúdených žien z výstupného oddielu a tak sme mohli vyraziť. Za cieľ sme si stanovili najskôr výstup k románskemu kostolíku sv. Michala Archanjela v Dražovciach. Dražovce sú mestskou časťou Nítry a využili sme mestskú hromadnú dopravu, ktorá nás priviezla do tejto malebnej dedinky, ktorej dominuje skalné bralo, na ktorom stojí práve náš cieľ. Z informačnej tabuľky sme sa dozvedeli, že kostol bol postavený v polovici 11.

storočia a je tak jedným z najstarších na Slovensku. Okolo kostola bolo nájdených a odkrytých 55 hrobov s pokladom, ktorý tvorili mince, ozdoby, súčasti odevov. Cintorín predstavoval pochovávanie v čase 11. -17. storočia. V súčasnosti sa kostol nepoužíva pravidelne a tak ani my sme sa dovnútra nedostali. Jeho malebná poloha a výhľady do ďalekého okolia však vynahradili tento zážitok. Ku kostolíku sa viaže aj legenda, ktorá sa rozprávala medzi ľuďmi z Dražoviec. Vraj v jeden deň, keď kostolník upratoval kostol, zrazu ho osvetlila veľká žiara. Keď sa pozrel na miesto oltára, uvidel tam Pannu Máriu, držiacu dieťaťko. Tieto zjavenia sa stále opakovali a dedinčania si to nevedeli vysvetliť. Až raz jeden pastier, ktorý v okolí kostola pásol svoje stádo, začul zvláštnu hudbu vychádzať z kostolíka. Keď k nemu dobehol a nazrel dovnútra, uvidel tam postavu Panny Márie ako smutne ukazuje na ošarpané steny s opadanou omietkou a polorozpadnutú strechu. Dedinčania si v tom

zhrozene uvedomili, že kostolík nechali schátrať. Okamžite začali s opravami a od zrekonštruovania sa oň pravidelne starajú. Od kostolíka sme sa vydali po modrej turistickej značke lesom na Meškov vrch, ktorý je medzi Nitranmi známy ako miesto, kde rastú endemické rastliny – teda také, ktoré sa nevyskytujú nikde na svete, iba tu, na tomto jednom jedinom mieste. Lesná cestička nás ďalej viedla k Špecializovanej nemocnici sv. Svorada na Zobore. Je to malebné miestečko uprostred lesov s bohatou históriou, zahalené rúškom tajomna a s výrazným duchovným rozmerom. Pýtate sa, ako to spolu všetko súvisí? Nemocnica, história, tajomstvá a ešte aj náboženstvo? Nemocnica je postavená na troskách benediktínskeho kláštora sv. Hypolita z 9.

storočia, ktoré sú na tomto mieste dodnes zreteľné. Jedna časť nemocnice je dokonca umiestnená v historickej budove kláštora. Zo zdrojov českého historika a kronikára Kosmasa, ktorý napísal najstaršiu kroniku zaznamenanú na našom území v 10. storočí sa dozvedáme, že Svätopluk, kráľ Veľkomoravskej ríše ukončil

svoju životnú púť v roku 894 práve v benediktínskom kláštore na Zobore, kam sa uchýlil v posledných rokoch svojho života a odkiaľ posledné roky aj spravoval celú ríšu. Na tomto

mieste by mal byť aj pochovaný a práve toto je záhadou tohto miesta. Jeho hrob sa dodnes nenašiel. Duchovný rozmer nám poskytuje Maurova legenda o sv. Svoradovi – Andrejovi a Benediktovi, ktorá je najstaršou zachovanou stredovekou

prózou napísanou v latinskom jazyku z prostredia Slovenska. Vznik legendy sa datuje do rokov 1064 -1070. Svätí Andrej – Svorad a Benedikt sú prví svätci pochádzajúci z územia Slovenska, za svätých boli vyhlásení v roku 1083. Obaja žili pustovnícky život v lesoch v okolí benediktínskeho kláštora. Živili sa darmi prírody, prespávali v jaskynke nad kláštrom a pili vodu z prameňa.

Aj my sme sa po náročnej túre lesom osviežili čerstvou pramenitou vodou a v tomto horúcom dni nám dodala novú energiu. Aký by to bol horúci deň, keby sme ho neschladili poriadnou porciou zmrzlín. Jahodová, čučoriedková, citrónová, čokoládová, oriešková, vanilková, či slaný

karamel? To bola dilema, ktorú musel vyriešiť každý z nás, no musím povedať, že toto rozhodovanie bolo veľmi príjemné a návrat späť do ústavu nám už nespôsoboval žiadnu zbytočnú traumu.

R.M.

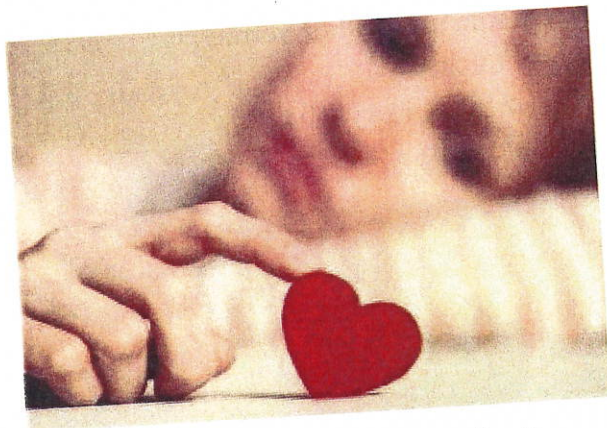

Odlúčenie

Sedím na lavičke, zhlboka dýcham,
Cítiť, že blíži sa jeseň.
Tvoj krásny list popritom čítam a zvláštny
pocit je to.
Sama tu sedím, Ty pri mne si,
V ruke držím len Tvoj list.
Preto sa pýtam, láska, tak kde si?
Prečo nemôžeš za mnou prísť?
Deň za dňom letia, samota bolí,
Čas tak pomaly plynie,
Spomínam na časy, keď spolu sme boli
A rátam, keď zas budeš pri mne.
Láska je silná, vydrží veľa,
Vydrží aj toto trápenie.
Raz skončí i táto chvíľa
a s temnotou príde lúčenie.
Náš život je taký,
Akým ho urobia naše myšlienky...

Tebe Láska

Padajú slzy, bije aj srdce, láska to je sila.
A ťažko sa zabúda na to, čo je láska,

pravda na tú lásku.

Všetko stačí, keď ma vidíš, už srdce bolí
a slzy tečú.

Tie najlepšie a najkrajšie veci v živote sa
nedajú vidieť ani chytiť,

Musia sa precítiť srdcom.

Jedno slovo nás oslobodzuje od ťarchy
a žiaľu sveta:

To slovo láska.

V živote jestvuje len jedno šťastie –

Milovať a byť milovaný,

Láska by mala byť taká ľahká ako dýchanie
a taká krásna ako napadaný sneh – a aj je.

Dvaja, ktorí milovaní a teraz rozdelení sme,

d'aleko spojení

putom lásky

v srdciach sme

spolu.

Srdce, ktoré
naozaj milovalo,

nikdy nezabúda

na tvoj bozk,

láska....

Kevin...

Keď zavriem oči, vidím Teba,

No v zrkadle však iba seba.

Kráčam chodbou a predstavujem si,

Aké by bolo,

Keby si kráčal spolu so mnou.

Chýbaš mi, si moja veľká láska.

Veľmi chýbaš mi,

nikto nie je lepší ako Ty, láska.

Veď aj to je dôvod, prečo Ťa ľúbim.

Chýbaš mi veľmi, Kevin,

Milujem Ťa.

Sľubujem, že nikdy nebudeš sám,

Pretože Ti polovicu svojho srdca dám.

Tú moju polovicu budeš strážiť,

Nebudeš nikdy sám, láska moja.

Ľúbim Ťa, Kevin....

D.R.